

броволецъ, младежъ на 16 години Последния бѣ тогъ да се хвърли на противника си, у него — както той самия разправяше — презъ това време, въ сърдцето му кипѣла нѣкаква яростна, клокочеща умраза и пълна готовност да се хвърли на страшния противникъ. Но ето че . . . той се спира предъ великана, и отпуска оръжието си. А гиганта-турчинъ обръща младежа съ лицето къмъ нашия фронтъ и съ думата „гети“, леко го тласва въ гърба. А после заследилъ съ усмивка какъ той се отдалечилъ. . . Младежътъ следъ случилото се, въ сщия день, се самозастреля, като остави само една записка съ следнитѣ три думи: „Срамно, азъ съмъ страхливецъ“ !

Следъ силния ударъ и нараняването, азъ изгубихъ съзнание. Пробудихъ се на следния день, но не можахъ да стана. Едва съ голѣмъ трудъ повдигнахъ глава и забелязахъ, че се намирамъ въ турскитѣ окопи. Край мене. отъ една страна, три трупа на убити турски войници, а отъ другата раненъ турски офицеръ. Той стенѣше жаловито. Азъ погледнахъ къмъ него, той къмъ мене. И по нѣкакво чудно — едно и сщщо тайнствено пробуждане — нашитѣ погледи се срещнаха. Той протегна къмъ мене ръка и съ тихъ страдалчески гласъ, произнесе: „Азъ съмъ Бекеръ-бей!“ И замлъкна. Той припадна отъ вълнение отъ това внезапно виждане. Като чухъ неговото име, азъ духомъ се ободрихъ. Пълзѣйки, азъ се опитахъ да се приближа до него, за да му помогна, за да облекча страданията му, но не можахъ — цѣлото ми тѣло бѣше като вдървено.

Като дойде на себе си, той ми направи мимически знакъ, че иска да пие. А горещината бѣше адска. Жаждата ни измъчваше, но ние не можехме да я уталожимъ Нито той, нито азъ не бѣхме въ сила да станемъ. И по такъвъ начинъ безъ храна и безъ питие и съ открити рани — пролежахме още цѣли две денонощия !

А тишина царуваше околоръстъ, и бѣ твърде мжчително, поради това дълго безмълвие, презъ което ясно тупкаха само стѣпкитѣ на хищнитѣ звѣрове, предимно на вълцитѣ и чакалитѣ, които въ тая мѣстностъ сж твърде много. Тѣ смѣло и дръзко се явяваха въ окопитѣ и нападаха труповѣтѣ. Твърде тежко е да се изпитва подобно мжчително чувство на пълна безпомо-